

החתימה שלך
זרמי!

החתימה שלך

הי את, זו בחירה שלך!

הכנה ליי"א ניסן
כיתות כ-ח

המבצע יכול:

מדי בחברותא עם חברה את הלימוד היומי מתוך המאמר
'אנא נסיב מלכא'
כל לימוד יומי מזכה אותך בכרטיס הגרלה.
בסיום המבצע תוכלי לבחור באילו הגרלות להשתתף!

אל תפספסי!
כזו החירה שלך.

בנוס:

אלות יומיות על הימוד ישלחו בואצאפ. מענה עליהן
מככה אותך בכרטיס האלה נוס!

הבחירה שלך

מבצע לימוד מספר 1

**לכבוד יום ההולדת של הרבי נשיא הדור, נצטרף לברכי ואלכי שלוחות את המאמר "אנא נטיה מלכא".
המאמר נלמד מהי החירה אמיתית החיים שלנו, ואיך בוחרים האלך.
ברכי - בוחרת. מלכי - האלך.**

אות א'

היום ראיתי ליד בית הכנסת מודעה גדולה שכתוב עליה 'לא לשכוח את הנשיא!'. את יודעת מה זה אומר?

נוני

כן. בתחילת חודש ניסן, אנחנו אומרות בכל יום אחרי התפילה קטע שמספר על הקרבת הקרבנות על ידי נשיאי השבטים, לכבוד חנוכת המזבח. המודעה הזו מזכירה למתפללים לומר את הקורבן של הנשיא היומי, וגם מזכירה לנו את היום הולדת של הנשיא שלנו - הרבי.

מלכי

אחה יפה, זו ממש משמעות כפולה :)

נוני

נכון. ואת יודעת מי הנשיא שהקריב את קורבנו ב"א ניסן, ביום ההולדת של הרבי?

מלכי

מי?

נוני

קוראים לו פגעיאל בן עכרן, והוא היה הנשיא של שבט אשר.

מלכי

כמו שאני מנחשת, בטח יש קשר בין אשר לבין י"א ניסן, לגאולה, לרבי, לעם ישראל.

נוני

איך ידעת? :) הרבי באמת מסביר במאמר שאמר בי"א ניסן, שהשם אשר קשור גם לגאולה וגם לעם ישראל! לגאולה - בכך שכתוב "ואשרו אתכם כל הגויים..", אשרו מאותו שורש של השם אשר.

מלכי

ואיך השם אשר קשור לעם ישראל?

נוני

הו, זו הנקודה של המאמר! כתוב בתהילים "אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלוהיו". בשם אשר מרומז שבח של עם ישראל, שהם בחרו בקב"ה שיהיה האלוקים שלהם, והקב"ה בחר בעם ישראל. ראל שיהיו לו לעם סגולה.

מלכי

למה כתוב קודם על זה שישאל בחרו בקב"ה, ורק אחר כך כתוב שהקב"ה בחר בעם ישראל?

נוני

זו בדיוק השאלה של הרבי במאמר! הרבי שואל גם שאלה נוספת: למה זה נקרא בכלל בחירה? בחירה היא רק כשיש שני דברים שווים.

מלכי

את מתכוונת שדברים שווים זה, למשל, כשיש לנו שתי חבילות שוקולד זהות בדיוק, ואני בוחרת באחת מהם?

נוני

מלני

בדיוק! כי אם יש לנו חבילה של שוקולד ממש שווה וטעים, וחבילה של שוקולד פשוט, ברור שאֶ־בחר את השוקולד השווה יותר! זאת בכלל לא נקראת בחירה.

נוני

אז בעצם השאלה היא: למה הבחירה של בני ישראל בקב"ה נקראת בחירה? הרי אי אפשר להשוות בין הקב"ה שהוא מלך-מלכי-המלכים, אין סופי עצום ונעלה, לבין האלילים של הגויים!

מלני

נכון מאוד. וגם: למה הבחירה של הקב"ה בעם ישראל נקראת בחירה? הרי בני ישראל הרבה יותר נעלים מכל העמים האחרים!

נוני

הסתקרנתי! מחכה כבר ללמוד את התשובות באותיות הבאות!

אות ה'

מלני

כדי להבין את השאלות ששאלנו באות א', על הבחירה, הרבי מביא משל.

נוני

משל שמסביר את הפסוק "חלקי הוי' אמרה נפשי".

מלני

נכון. הרבי מביא את המשל מהמדרש: "משל למלך שנכנס למדינה והיו עימו דוכסין ואיפרכין ואיסטרטילוטין".

נוני

מי היו איתו? מה זה השמות האלו?

מלני

זה כל מיני סוגי של שרים, שהגיעו יחד עם המלך.

נוני

משלחת מכובדת;

מלני

מכובדת בהחלט! המדרש ממשיך לתאר מה שקרה: כשהמשלחת הגיעה למדינה, חשבו האנשים, מי יוכל לעזור להם, למי הם יעבדו. היה אדם שאמר שהוא בוחר בשרים שנקראים דוכסין, אחד אמר שהוא בוחר בשרים האיפרכין, אחד בוחר באיסטרטילוטין. היה שם אדם פיקח אחד שאמר: "אנא נסיב מלכא" - אני בוחר במלך. הוא הסביר את עצמו - כל השרים מתחלפים, והמלך לא מתחלף, לכן אני בוחר במלך.

נוני

בנמשל המלך הוא הקב"ה, כמובן. והשרים?

מלני

השרים הם השמש, הירח, וכל שאר האלילים של הגויים. הגויים עובדים לכל מיני אלילים שונים. ועם ישראל, הם בוחרים במלך, בקב"ה.

נוני

אבל מה החוכמה לבחור במלך? כל אדם הכי פשוט יודע שהמלך הוא הכי גדול! "דלכאורה, הרי גם מי שאינו פקח ואפילו תינוק קטן יודע שהמלך הוא גדול יותר מהדוכסין וכו', ומה צריכים לפקחות בכדי לבחור בהמלך."

מלני

ובכלל, מה זה משנה אם השרים מתחלייפים או לא? הרי המלך יותר גדול מכל השרים, בלי קשר לתחלופה שלהם. כמו שכתוב במאמר: "וגם, הרי גם אם הדוכסין וכו' לא היו מתחלפין היה מובן בפשטות שהמלך הוא גדול מהם".

נוני

גם את התשובות לשאלות האלו נלמד ונבין לעומק בהמשך המאמר בעזרת ה'.

הבחירה שלך

הכנס לינוך מספר 2

אות ט'

מלכי: הרבי מסביר מאיפה מגיעה הטעות, איך הגויים יכולים לעבוד לשמש ולירח, ולחשוב שהם מביאים להם שפע.

נוני

זה ממש מצחיק לחשוב ככה, ברור שהשפע מגיע מהקב"ה!

מלכי

לנו זה ברור, ברוך ה' (: אבל לא לכולם זה היה ברור. בדורות הראשונים היתה טעות מסויימת, שהלכה והתגברה מדור לדור. בואי נראה מה היתה הטעות.

נוני

"בדורות הראשונים, אלו שעבדו לכוכבים ומזלות, ידעו שהשפע שנשפע בארץ על ידי הכוכבים ומזלות. . הוא (לא שהם עצמם משפיעים, אלא) שהקב"ה משפיע על ידם". אה, אז הם כן ידעו שהשפע מגיע מהקב"ה.

מלכי

כן, הם ידעו שהמקור של השפע מגיע מהקב"ה. אבל הם חשבו שלכוכבים ולמזלות יש בחירה כמה שפע להביא.

נוני

כמו מלצר, שיש לו בחירה איזה גודל מנה להוריד לכל צלחת... לכן אומרים לו תודה.

מלכי

בדיוק זו היתה הטעות, הם חשבו שהכוכבים והמזלות הם כמו מלצרים, בעלי בחירה. אבל האמת היא, שהכוכבים והמזלות הם כמו גרזן. גרזן לא יכול לבחור בכלל באיזו עוצמה לכות את העץ. מי שמחליט זה רק החוצב, זה שמחזיק את הגרזן בידיים.

נוני

זה לא משנה כמה נחמיא לגרזן, או כמה נעליב אותו, הוא יתנהג בדיוק באותו אופן. אין לו שום בחירה. כל כולו תלוי בידיים ובהחלטה של החוצב.

מלכי

בדיוק. את זה הדורות הראשונים של הגויים לא הבינו. הם לא הבינו שהכוכבים והמזלות הם בדיוק כמו גרזן, לא בעלי בחירה. לכן הם היו עובדים אותם הכוכבים והמזלות, כי חשבו שכך הם ישפיעו להם יותר.

נוני

איזו טעות! אמרת שהטעות התגברה מדור לדור, מה בדיוק קרה?

מלכי

"שחשבו שעזב ה' את הארץ בידי הכוכבים ומזלות, והנהגת הארץ תלויה רק בהם".

נוני

כמו מלך שְׁמִינָה שרים שיהיו אחראיים על הנהגת המדינה, והוא לא מתעסק בזה ישירות - "דוגמת מלך שמינה שרים להנהיג את המדינה, דהגם שזה שבכוחם להנהיג את המדינה הוא מפני שהמלך מינה אותם על זה, מכל מקום, לאחרי שנתמנו, הנהגת המדינה היא על ידי השרים, ואין המלך מתערב בזה (מלבד לפרקים רחוקים, בשביל צורך גדול)".

מלכי

זו כבר טעות הרבה יותר חמורה. הם חשבו שהקב"ה הוא כמו מלך שרק יושב בארמון, ולא מתעסק עם הנהגת בני המדינה.

נוני

זה ממש לא נכון! הקב"ה מנהיג כל בריה ובריה, ורק מעביר את השפע דרך הכוכבים והמזלות, כמו גרזן. הכוכבים והמזלות הם לא כמו שרים שאחראיים בעצמם על דברים ויש להם בחירה, הם לא כמו מלצרים! הם סך הכל כמו גרזנים, צינורות שהקב"ה מעביר את השפע דרכם.

מלכי

עכשיו אנחנו יכולות להבין מה החוכמה של הפיקח שבחר במלך. הוא הבין שכל השפע מגיע רק מהמלך עצמו, ולשרים אין שום בחירה כמה שפע להעביר, ולכן אין מה לעבוד אותם.

נני

מלני

באמת פיקח. ובנמשל?

נני

"זה שישראל יודעים את האמת שכל הממוצעים שעל ידם באה ההשפעה הם רק כגרזן ביד החוצב, הוא מצד גודל הדעת שלהם, שהם רואים את הפנימיות". בני ישראל רואים את הפנימיות, ויודעים שכל הכוכבים והמזלות הם רק כמו גרזן, כמו שהסברנו מקודם.

מלני

בשביל לראות את הפנימיות צריך להיות באמת פיקח, כי מבחוץ רואים את השפע עובר דרך הכוכבים והמזלות, וזה ממש נראה שיש להם בחירה משל עצמם. צריך להיות חכם כדי לראות את האמת הפנימית, שהם חסרי בחירה. "שהרי בחיצוניות נראה דזה שההשפעה היא על ידי הכוכבים ומזלות, הוא מפני שיש בהם מעלה שמצד זה הם ראויים להיות ממוצעים, וזה שישראל יודעים שהם רק כגרזן ביד החוצב הוא מצד גודל הדעת שלהם".

נני

גם לנו לפעמים נראה שהשפע מגיע מכל מיני דברים, ולא מהקב"ה.

מלני

מה הכוונה? אנחנו לא עובדות עבודה זרה חס ושלום!

נני

נכון. אבל לפעמים אנחנו חושבות שאם נצא בזמן, נגיע בזמן, ושוכחות לבקש מהקב"ה ולסמוך עליו שבעזרתו נגיע בזמן. שוכחות שההתארגנות שלנו היא רק צינור. אם סומכים רק על עצמנו, זה כמו חס ושלום לחשוב שההצלחה תגיע לנו מהשעון, או מההתמדה, ולא מהקב"ה.

מלני

אבל כן צריך לצאת בזמן כדי להגיע בזמן...

נני

ברור! לזה קוראים השתדלות. כמו שאנשים הולכים לעבודה, ולא יושבים בבית רגל על רגל ומחכים שהקב"ה ישלח להם כסף. ביחד עם זה זוכרים שהקב"ה הוא מקור השפע האמיתי, ורק מעביר את הדברים דרך ההשתדלות שלנו.

הבחירה שלך

אות ק'

חכמה לייחוד מספר 3

מלני

תראי ברכי, האמת היא שהמשל של המלך שהגיע עם הדוכסין וכל שאר השרים, הוא לא בדיוק בדיוק כמו הנמשל.

מה ההבדל בין המשל לנמשל?

נרני

מלני

במשל כן יש לשרים איזושהיא בחירה כמה שפע להשפיע. בשונה מהנמשל של הקב"ה והכוכבים והמזלות. בנמשל, לכוכבים ולמזלות אין שום בחירה, אפילו קטנטנה.

אם ככה, אז למה הפיקח בחר במלך?

נרני

מלני

"מפני שעבודת המלך היא חשובה אצלו יותר מהתועלת (ההשפעה) שיהיה לו על ידי השרים".

וואו, בעצם יותר חשוב לו לעבוד את המלך, מאשר לקבל שפע!

נרני

מלני

ממש כך. גם בנמשל, ליהודי יותר חשוב לעבוד את הקב"ה, מאשר לקבל שפע - "אומות העולם, העיקר אצלם הוא שיקבלו ההשפעה, ואצל ישראל העיקר הוא לעבוד את המלך".

למה לאומות העולם לא חשוב יותר לעבוד את המלך?

נרני

מלני

לעבוד את המלך זה לא כל כך פשוט, זה דורש 'ביטול' של הרצונות האישיים. העבודה לכוכבים ומזלות לא דורשת הרבה. היא פשוטה יותר, ולכן אומות העולם מעדיפים אותה. בשביל לעבוד את ה' צריך להתייגע.

ומאיפה השפע גדול יותר, מהמלך - הקב"ה, או מהשרים - הכוכבים והמזלות?

נרני

מלני

לפעמים השפע מהכוכבים והמזלות גדול יותר.

מה? איך זה יכול להיות?

נרני

מלני

תחשבי על אבא שעושה מבצע לבן שלו, ונותן לו פרסים לפי הנקודות שהוא צובר. הפרסים שהילד יקבל יהיו ספורים ומדוייקים. לעומת זאת, אם יש בן אדם שמציק לאותו אבא, והאבא צריך לתת לו גם כן מתנות, הוא יתן לו כמה שיוצא, בלי לספור - 'קח ולק'.

ובני ישראל מעדיפים לעבוד את הקב"ה בצורה פנימית, ולקבל את השפע ישירות מהקב"ה, למרות שהוא מצומצם. "חביב להם יותר ההשפעה המצומצמת שנמשכת מהקדושה".

נרני

מלני

זה בדיוק אנא נסיב מלכא - יהודי בוחר במלך. גם אם ההשפעה מצומצמת, העיקר שהיא מהמלך בעצמו, וזה יקר יותר מכל שפע.

אות ה'

מלכי, נכון אמרנו מקודם שהפיקח בוחר במלך כי המלך לא מתחלף, וכל השרים מתחלפים?

נרני

נכון.

מלני

אז זה קשור לכאן! השפע שמגיע מהכוכבים והמזלות, הוא אמנם שפע רב, אבל הוא מתחלף! הוא לא נשאר לנצח. וההשפעה מהקב"ה ישירות היא השפעה שלא מתחלפת.

נרני

הרבי מביא את זה במאמר, ואומר שהיינו יכולים לחשוב שזו הסיבה של הפיקח שבגללה הוא בוחר במלך.

מלני

היינו יכולים לחשוב? למה זו לא הסיבה באמת?

נרני

לפי ההסבר הזה, ההבדל בין הפיקח לבין שאר האנשים, הוא, ששאר האנשים חושבים על ההווה - שיהיה להם הרבה שפע בהווה, והפיקח חושב על העתיד - שהשפע שהוא מקבל יהיה שפע ניצחי.

מלני

אה, זו לא יכולה להיות הסיבה האמיתית. כי כמו שלמדנו, הפיקח לא חושב על עצמו, ולא על השפע שהוא יקבל. "זה שהפיקח בוחר בהמלך הוא לא מפני התועלת שיהיה לו מזה, אלא מצד המלך" - הוא רוצה לעבוד את המלך עצמו.

נרני

ובנמשל, יהודי פשוט רוצה לעבוד את הקב"ה! ההשפעה שמגיעה למי שעובד את ה' היא השפעה אמיתית, מהקב"ה בעצמו. נכון שהיא מצומצמת, אבל זה לא שמעניין אותו, יהודי "רוצה דווקא בההשפעה שמצד הקדושה, עם היותה השפעה מצומצמת".

מלני

זה כמו שנקנה משהו יקר יותר, אבל בהכשר מהודר יותר.

נרני

נכון! אנחנו בעצם מוותרות על הריבוי שפע, על הכסף שנחסוך. בוחרות בקב"ה בעצמו - בהכשר המהודר.

מלני

אות ו'

תראי מלכי, הבחירה של הפיקח במלך, שבוחר בגלל המעלה של המלך - לעבוד את המלך בעצמו, היא בסך הכל בחירה שכלית, הגיונית.

נרני

הרבי באמת אומר במאמר שהיינו יכולים לחשוב שזו בחירה שיכלית - שאכן, הפיקח עושה חישובים ומבין שיותר כדאי לבחור במלך.

מלני

וזה לא נכון? הרבי ממש משנה לנו את כל ההסתכלות! מה כאן הסיבה האמיתית?

נרני

הסיבה האמיתית שישראל בוחרים בקב"ה היא לא מצד השכל, אלא בגלל הנשמה האלוקית שלהם.

מלני

"זה שישראל בוחרים בקב"ה הוא מצד הנשמה (שהיא חלק הוי') שלמעלה מהשכל". וואו, זה בכלל לא הבנות וחישובים של שכל. זה משהו נְשָׁמָתִי.

נרני

מלני

בדיוק. השׁכָּל של בן אדם בדרך כלל גורם לו לרצות את מה שטוב לו. אבל הבחירה שמצד הנשמה היא בחירה שלמעלה מהשׁכָּל.

מלני

נכון. זה שהנשמה של היהודים בוחרת באלוקות "זה פועל על שכלם, שגם השׁכָּל מכיר דמיון שאלקות הוא האמת שחי וקיים בקיום נצחי (מלכא לא מתחלף), צריך הוא לוותר על המציאות שלו ולבחור באלקות".

הבנתי! הנשמה של יהודי פועלת על השׁכָּל שלו, שהשׁכָּל יבין שצריך לבחור במלך! והגויים, מה איתם?

מלני

הגויים גם הם יכולים להבין שהמלך הוא העיקר. אבל בגלל שהם מרגישים את עצמם, יותר חשוב להם השפעה שהם יקבלו, ולכן הם בוחרים את השרים.

בעצם, רק יהודי, שיש לו חלק אלוקה, רק הוא יכול לבחור באלוקות באמת! גוי לא מסוגל לבחור במלך.

נרני

נרני

נרני

הבחירה שלך

אות כ'

הפסע ליוזר מספר 4

מלני

הרבי אומר שזה שהנשמה משפיעה על השקל, זה מרומם את הנשמה עצמה למקום גבוה יותר! כדי להבין את זה, הרבי מביא לנו משל.

שוב משל למלך ושרים! צריך לשים לב שזה משל אחר. הפעם המלך הנחמד מחליט לעשות סעודה.

נרני

מלני

המלך עורך את הסעודה לשרים הגדולים ולעבדים החשובים. הוא משקיע עבור הסעודה המון כסף. בסוף, כמובן, נשארות שאריות.

את השאריות של הסעודה מביא המלך גם לעבדים ולשפחות הפחותים יותר. ואת השאריות של השאריות, את העצמות, מקבלים הכלבים.

נרני

מלני

"בטח לא כיוון המלך להוציא בשבילם הוצאות, וזה שנשפע להם שיריים (שגם השיריים של הסעודה הם הון רב) הוא רק בדרך אנכי". המלך בכלל לא התכוון לעבדים הפחותים ולכלבים, לא בשבילם הוא הוציא את כל הכסף. הם קיבלו רק את השאריות שנשארו מהסעודה המפוארת.

אז יש לנו 4 דרגות: *שרים גדולים, *עבדים חשובים, *עבדים פחותים, *כלבים. השרים הגדולים והעבדים החשובים יושבים לסעודה בשולחן המלך. לעומתם, העבדים הפחותים והכלבים מקבלים את השאריות מהסעודה.

נרני

מלני

גם בנמשל יש לנו את ארבעת הדרגות האלו.

המלך זה הקב"ה.

נרני

מלני

כמובן.

עכשיו נראה מהי כל אחת מארבעת הדרגות, מתחילים מלמטה:

המילה כלב היא מלשון 'כולו לב'. הכלבים בנמשל הם האנשים שמה שהם רוצים זה רק עוד שפע ועוד גשמיות. לא רק שאין להם מוח שליט על הלב, אלא הם ממש רק לב, מלאים רק ברצונות ותאוות.

דרגה אחת מעל זה העבדים הפחותים, שהם כן עובדים את המלך.

על הכלבים הבנתי למה לא מגיע להם לשבת בשולחן המלך, הם בכלל לא עובדים אותו. אבל העבדים הפחותים, הם כן עובדים את המלך. למה לא מגיע להם לשבת בשולחנו?

נרני

מלני

העבודה של העבדים הפחותים היא רק בגלל שהם חייבים. "הם עובדים את המלך, אלא שעבודתם היא רק מצד ההכרח (מפני אימת הכאת השבט), היפך הרצון והתענוג שלהם. . ומכיון שהרצון והתענוג שלהם הוא בתאוות עולם הזה, וזה שאינם עוברים על רצונו יתברך הוא מפני יראת העונש, מקומם הוא מחוץ לשולחן המלך".

הבנתי, הם עובדים את המלך לא כי הם רוצים, אלא רק מתוך כחד מעונש. באמת לא מגיע להם לשבת בשולחן המלך.

עכשיו אנחנו מגיעים לדרגה גבוהה יותר, של העבדים החשובים, אלו שכן יושבים בשולחן של המלך. העבדים החשובים בטח עובדים את המלך ברצון ובחשק.

נרני

מלני

נכון. העבדים החשובים עובדים מתוך קבלת עול, אבל עם רצון וחשק. הם רוצים לעבוד את ה'. לכן מגיע להם לשבת בשולחן המלך.

הדרגה הכי גבוהה אלו השרים הגדולים שיושבים בשולחן המלך "יש להם השגה במעלת המלך ומפני זה יש להם אהבה אליו, ועבודתם היא לא רק מצד קבלת עול אלא גם מצד אהבה". השרים מתחלקים לשתי סוגים, "שרים (סתם) ושרים גדולים".

נני

יוצא שבשולחן של המלך יושבים שלושה סוגים: עבדים חשובים, שרים, ושרים גדולים.

מלני

שלושת הסוגים האלו מתאימים לשלושת הסוגים שלמדנו עליהם במשל בתחילת המאמר.

זה היה מזמן, באות ב'. למדנו על הַדּוֹכְסִין וְאִיפְרָכִין וְאִיסְטֶרְטִילוֹטִין "שנמצאים יחד עם המלך, כלשון המדרש "והיו עמו", בדוגמת עבדים החשובים והשרים שנמצאים בשולחן המלך".

נני

מלני

לפי זה אנחנו עוד יותר מבינות את החוכמה של הפיקח שבחר במלך. לא רק שהוא רוצה להיות בשולחן המלך. יותר מכך, הוא אינו רוצה את כל הַדּוֹכְסִין, שבנמשל הם המלאכים וכל הדרגות העליונות. הוא רוצה רק את הקב"ה בעצמו, את המלך "אנא נסיב מלכא".

הבעל שם טוב מסביר את ההבדל בין שני סוגי אנשים שמגיעים למלך. הסוג אחד של אנשים, יכול להתפעל מכל הפאר הרב שבארמון, ולשכוח שהוא הגיע למלך. הסוג השני, הפיקח, זוכר היטב את המטרה. לא מעניין אותו כל העושר, הפאר וההדר שנמצא בארמון "וכל רצונו ותשוקתו היא ליכנס להקישון בו נמצא המלך ולראות את פני המלך".

נני

מלני

וזוה הפיקח, רוצה את המלך. זה יהודי, רוצה את הקב"ה בעצמו.

לא רק שאנחנו מוותרות על הרצונות שלנו בשביל לעבוד את ה', זו הדרגה של העבדים הפחותים. יותר מכך, אנחנו עובדות את הקב"ה באהבה!

נני

מלני

זה הכי כייף בעולם!

הבחירה שלך

אות ח'

הכנס לייחוד מספר 5

אדמו"ר הזקן היה נוהג לומר לקב"ה: "אני לא רוצה שום דבר. לא רוצה את הגן עדן שלך, לא רוצה את העולם הבא שלך, רוצה רק אותך בעצמך!"

נרני

זה אדמו"ר הזקן! זה רבי! הוא ידע מה זה גן עדן, ידע מה זה עולם הבא, ובכל זאת ויתר על כל הגילויים והתענוגים הרוחניים הכי הכי נעלים, ורוצה רק את הקב"ה בעצמו.

מלני

"אנא נסיב מלכא".

נרני

ותביני איזה מיוחד. הוא אומר הגן עדן שלך, עולם הבא שלך, של הקב"ה. ובכל זאת, למרות שהם שלך, אני לא רוצה אותם. רוצה רק אותך בעצמך.

מלני

מה זה בעצם אותך בעצמך? איך לוקחים את הקב"ה בעצמו.

נרני

מקיימים מצווה, ברכי, פשוט. לקיים מצוות זה הקב"ה בעצמו, וזה נעלה יותר מכל הגילויים.

מלני

אות ט'

אז בואי נסכם את מה שלמדנו עד עכשיו על "אנא נסיב מלכא": "אנא נסיב מלכא", הבחירה במלך, ישנם 2 פירושים - *הרצון להדבק בקב"ה עצמו, ולא בכל הגילויים, אפילו לא בגילויים הנעלים ביותר. *הרצון לעבוד למלך - לה', ולא לכוכבים ולמזלות.

נרני

הרבי מסביר ששני הפירושים האלה קשורים אחד לשני. כאשר אדם בוחר את הקב"ה בעצמו, ולא את הגילויים המיוחדים והגבוהים כמו גן עדן ועולם הבא - הוא בוחר בדבר העיקרי, שזה בעצם הפירוש הראשון.

מלני

ואם הוא כן בוחר בגן עדן כדי ליהנות שם מהארץ השכינה, אז בסופו של דבר הוא יכול להגיע לזה שירצה מהשפעה של הכוכבים והמזלות, ולא ירצה רק לעבוד למלך בעצמו - כמו הפירוש השני.

נרני

זה מפיחיד לחשוב על זה. מכך שנותנים מקום למשהו שהוא לא הקב"ה בעצמו, אפילו שהוא דבר רוחני, יכולים להיגרר לטעות כל כך גדולה, כמו הטעות שלמדנו עליה באות ג', שיש כאלו שחושבים שלכוכבים והמזלות יש יכולת שליטה על השפע שעובר דרכם. שוכחים שהם רק צינורות.

מלני

ברכי: כדי לא להתבלבל אף פעם, אנחנו צריכות לזכור תמיד שצריך לרצות רק את הקב"ה בעצמו. לקיים מצוות, כי מצווה זה הקב"ה. לא בגלל שיהיה לי גן עדן על כל המצוות שאקיים. הגן עדן הוא אמנם של הקב"ה, אבל הוא לא הקב"ה בעצמו.

נרני

אבל, איך אנחנו יכולות לרצות את הקב"ה בעצמו? אנחנו לא אדמו"ר הזקן.

מלני

הרבי אומר במאמר ש"מעין ושמץ על כל פנים, שזהו בכחו של כל אחד ואחד מישראל". כלומר, טיפה מזה גם אנחנו יכולות. נתאמץ, ונצליח בעזרת ה', לפחות חלק מהזמן, לרצות רק את הקב"ה בעצמו.

נרני

אז לא תמיד אנחנו יכולות, אבל נתאמץ, ולפעמים נצליח.

מלני

נצליח לבחור באמת להתפלל, גם אם בא לי מאוד ללכת לקניות עם אחותי שבדיוק יוצאת.

נרני

וגם לרצות את זה, לרצות להתפלל! לרצות לעבוד את ה'. לא לשבת מאוכזבת על זה שלא הלכתי לקניות.

מלני

בדיוק, לשמוח שבחרתי את מה שאני רוצה באמת

נרני

הבחירה שלך

אות י'

מלני

הרבי ממשיך להסביר את הטעויות של עובדי הכוכבים והמזלות. הם מתבלבלים בין עיקר לטפל. קודם כל הם חושבים שהכוכבים ומזלות הם העיקר בהעברת השפע, ולא יודעים שהם רק "גרזן", "צינור" שהשפע עובר דרכו. זו הטעות הראשונה שלמדנו עליה באות ג'.

נני

הבלבול השני שלהם הוא בכך שהם חושבים שההשפעה הגשמית היא העיקר, ולא קולטים שכל השפע בגשמיות, זה שיש לנו אוכל ופרנסה ובריאות, זה בשביל שנעבוד את הקב"ה ונעשה לו דירה בתחתונים!

מלני

הם שמים את הפוקוס במקום הלא נכון.

נני

זה בעצם מסביר לנו למה "אומות העולם מהן עובדין לחמה ומהן ללבנה, וישראל אינן עובדין אלא להקב"ה".

מלני

הגויים עובדים אלילים שונים, כוכבים ומזלות. אבל בני ישראל, הם עובדים רק את הקב"ה!

נני

ואת יודעת למה זה ככה? יש מושג שאנחנו צריכות להבין בשביל זה. זה נקרא 'רצון פנימי' ו'רצון חיצוני'.

לדוגמה: אני ואחים שלי הקטנים נוסעים כל שבוע לבקר את סבתא שלי, שזה ממש נחמד לנו. לפני שאנחנו חוזרים, היא מביאה לנו שוקולד, וזה עוד יותר נחמד.:

אתמול היינו אמורים לנסוע, ואחים שלי אמרו שהשבוע הם לא צריכים לנסוע, כי כבר קיבלו שוקולד בגן...

את מבינה? הרצון שלהם לנסוע לסבתא הוא רצון חיצוני, הם לא רוצים את סבתא, אלא את השוקולד, ולא אכפת להם ממי הם מקבלים אותו... אני לעומת זאת, נסעתי, כי אני רוצה את הקשר עם סבתא בעצמה! לא בגלל השוקולד שהיא תביא לי או לא...

מלני

אהה, הבנתי. אז בנמשל - הרצון הפנימי של הקב"ה הוא עם ישראל, לכן בני ישראל יכולים ומסוגלים לקלוט את הפנימיות - שהכל זה הקב"ה, והוא העיקר. לכן הם עובדים אותו.

נני

בדיוק. ולעומתם, השורש של הגויים הוא מהרצון החיצוני של ה' (הם בעצם נבראו רק כדי לשמש את בני ישראל). לכן אומות העולם מחשיבים לעיקר את הכוכבים, המזלות ואת השפע הגשמי.

מלני

ככה כתוב במאמר: "השורש דישראל הוא מפנימיות הרצון, שמצד פנימיות הרצון אין נתינת מקום לאיזה ענין אחר, ולכן יש לישראל ההכרה שהכוכבים ומזלות הם רק אמצעי כגרזן ביד החוצב (וכן השפע הגשמי הוא רק בשביל עבודת ה'), ולכן אינן עובדין אלא להקב"ה, אנא נסיב מלכא".

נני

יואו מלכי, איזה נס שאנחנו יהודיות!

אות י"א

מלני

למדנו באות ז' שהנשמה של יהודי פועלת על השֵׁכֶל שלו, שגם השֵׁכֶל יבין שצריך לבחור במלך. עכשיו הרבי יסביר לנו מה המיוחד בזה שגם השֵׁכֶל מבין.

נרני

הנשמה היא 'מקיף', והשֵׁכֶל הוא 'פנימי'. למדנו עכשיו שהשורש של ישראל הוא מפנימיות הרצון של הקב"ה. "ולכן, עיקר העילוי דבחירת ישראל בהקב"ה הוא: כשהרצון דהנשמה שלמעלה מהשכל (מקיף), נמשך ופועל גם בהשכל (פנימי)".

מלני

בעצם, לא מספיק שהנשמה תבחר באלוקות. כדי שהבחירה תהיה פנימית, זה צריך לחדור גם לשכל.

נרני

מה זה אומר שהבחירה תהיה פנימית?

מלני

"באופן שזה פועל במחשבה דיבור ומעשה". איך יודעים שמהו 'פנימי' אצלנו? כשהוא נהיה ממש חלק מאיתנו. כשהוא משפיע על איך שאנחנו חושבות, מדברות ומתנהגות.

נרני

וכשהבחירה באלוקות נהיית חלק ממני, היא נהיית אני בעצמי. עוצמתי! וכשזה חלק ממני, אני מקיימת מצוות. אני מדברת וחושבת כמו שה' רוצה.

הבחירה שלך

מקשר לייחוד מספר 7

באות יב של האמאר מקשר הרבי את ענין הבחירה באורך טס לפרק החדש של התחיל בשנה
כה נאמר האמאר, פרק ע'. אנחנו נחשיך ללמוד אות י"ט.

אות י"ט

מלני

עכשיו הכל מובן. "הקשר והשייכות דבחירת ישראל בהקב"ה ובחירת הקב"ה בישראל, דבחירת הקב"ה בישראל להיות לו לעם סגולה, שרצונו הפנימי דהקב"ה הוא בישראל (ולא שהם אמצעי לענין אחר), הוא השורש והנתינת כח לבחירת ישראל בהקב"ה". הקב"ה בוחר בעם ישראל, הם הרצון הפנימי שלו. זה מה שנותן את הכח לעם ישראל לבחור בקב"ה מעצמו, ולא להתבלבל מכל מה שמסביב.

נרני

עכשיו מתקשר כל מה שלמדנו במאמר! זה של ישראל יש כח לבחור את הקב"ה בעצמו, זה בזכות שהשורש שלהם הוא מפנימיות רצונו של הקב"ה! אמרתי לך כבר, נס שאנחנו יהודיות!!

מלני

נס גלוי!!!
ואת יודעת מתי מתבטאת בגלוי הבחירה של ישראל בה'?

נרני

זה אדיר, ביום בו הקריב הנשיא של שבט אשר את קורבנו, בי"א בניסן!

מלני

בדיוק! כי אשר - מלשון אישור. זה היום שמגלה את העבודה של בני ישראל, את הבחירה התמידית שלהם במלך מלכי המלכים. והעבודה הזו "הוא עיקר הנחת רוח והתענוג דהקב"ה".

נרני

כל יהודי באמת באמת רוצה לבחור במלך, בקב"ה. יום הקרבת הקורבן של נשיא שבט אשר, מגלה את הרצון הזה אצל כל יהודי.

מלני

נכון, ויש לנו עוד משהו שנותן לנו כח לגלות את הרצון.

מה, הרבי?

נרני

מלני

כן, וגם אדמו"ר הזקן. למדנו באות ח' שאדמו"ר הזקן היה אומר שהוא רוצה רק את הקב"ה בעצמו, ולא את כל הגילויים. בכך שאדמו"ר הזקן היה אומר זאת, ובמיוחד מאז שאדמו"ר הצמח"צ דק פירסם את הענין, זה נותן כח לכל אחד ואחד מישראל לרצות כל הזמן לעשות את רצון ה'.

נרני

יש לנו כל כך הרבה רצונות ותאוות, ובכל זאת אנחנו מסוגלים לבחור ולרצות את הקב"ה בעצמו. יש לנו כח לזה.

מלני

בהחלט! ותשמעי עוד משהו מיוחד שאמר אדמו"ר הזקן: "הקב"ה נותן ליהודים גשמיות, והיהודים הופכים את הגשמיות לרוחניות".

מלני

כשאנחנו מקיימות מצווה עם חפץ גשמי, אנחנו הופכות אותו לקדוש ורוחני. זו כל הסיבה שהקב"ה נתן לנו את החפץ הגשמי, שנהפוך אותו לרוחני על ידי התורה והמצוות! ממש כמו מה שלמדנו באת'י, שהשפע הגשמי הוא בשביל שנכין איתו ובעזרתו דירה לה'!

למשל שאני מתפללת, הדפים של הסידור והדיו של האותיות, הופכים להיות ממש קדושים.

נרני

מלני

עד כדי כך שנותנים נשיקה לסידור מרוב שהוא קדוש! ותחשבי אפילו אתרוג, סך הכל פרי, נהיה קדוש ורוחני כשאני מברכת עליו בסוכות. והמצה של פסח, פשוט קדושה מהמצווה של אכילת מצה, אדיר!

"ועד שמתקשרים ומתאחדים בהקב"ה, ישראל (אורייתא) וקוב"ה כולא חד. וכל זה נעשה מתוך שמחה וטוב לבב, בימי ההכנה לזמן חירותנו, וזה מביא גם את זמן חירותנו בפועל, גאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, בקרוב ממש" הלוואי שנזכה תמיד להצליח ולזכור מה העיקר, ותמיד תמיד לבחור במלך.

נרני

מלני

אנא נסיב מלכא!!

נרני